

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.370 van 9 november 1999

A. 60.590/VIII-1347
(voorheen VI-12089)

In zake : **DALCETTE** Alain,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Financiën.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 28 oktober 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain DALCETTE de nietigverklaring vordert van :

- het koninklijk besluit van 30 juli 1994 waarbij Jean-Louis WEYLAND, adjunct-auditeur, bevorderd wordt tot auditeur bij de centrale administratie der Douane en Accijnzen;
- de impliciete, daaruit af te leiden weigering om hem tot auditeur te benoemen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 augustus 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mevr. ROLAND, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met een dienstorder van 17 februari 1994 bekendgemaakt wordt dat sollicitaties worden ingewacht voor een vacature van auditeur bij het hoofdbestuur van het Ministerie van Financiën; dat die betrekking bestemd is voor een tweetalige gegadigde van de Franse taalrol; dat verzoeker, die op 1 december 1993 aan de tweetaligheidsvereisten voldeed, en J.-L. WEYLAND, die op 8 februari 1994 het bewijs omtrent de taalkennis heeft behaald, naar die betrekking hebben gesolliciteerd; dat het college van dienstchefs op 16 maart 1994 J.-L. WEYLAND ter benoeming heeft voorgedragen; dat de

directieraad op 15 april 1994 dezelfde gegadigde heeft voorgedragen; dat verzoeker een klacht tegen die voordracht heeft ingediend; dat de directieraad op zijn vergadering van 6 mei 1994, na verzoeker te hebben gehoord, unaniem besloten heeft geen verder gevolg te geven aan die klacht; dat J.-L. WEYLAND bij koninklijk besluit van 30 juli 1994 tot auditeur is benoemd; dat dit de bestreden handeling is;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat het beroep niet-ontvankelijk is voor zover het tegen het tweede onderwerp gericht is; dat ze verklaart dat ze niet ziet op welke bepaling verzoeker zich baseert om te beweren dat de betrekking bij voorrang aan hem had moeten worden toegewezen;

Overwegende dat verzoeker de ontvankelijkheid van dat beroep als volgt motiveert :

" de ontstentenis van een wettelijk aanvaardbare reden om een betrekking van auditeur, die sinds 1 augustus 1992 vacant was, eerst op 17 februari 1994 vacant te verklaren, terwijl hij sinds december 1993 aan de voorwaarden voldeed om die betrekking te kunnen bekleden en die betrekking dus bij voorrang aan hem had moeten worden toegewezen";

dat hij voorts aanvoert dat die voorrang blijkt uit de motieven van het nog te wijzen arrest tot nietigverklaring;

Overwegende dat de exceptie verband houdt met de grond van de zaak, inzonderheid met het eerste middel;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan enerzijds schending van het algemene beginsel van administratief recht dat een administratieve handeling op wettelijk aanvaardbare motieven moet steunen en anderzijds machtsoverschrijding; dat hij stelt dat de te verlenen betrekking sinds 1 augustus 1992 vacant was en dat hij sinds december 1993 aan de voorwaarden voldeed

om die betrekking te kunnen bekleden; dat hij aanvoert dat de beslissing om die betrekking eerst op 17 februari 1994 open te verklaren, niet door de behoeften van de dienst kan zijn ingegeven, maar alleen door de wil om een ambtenaar die niet tot het tweetalige kader kon toetreden, de gelegenheid te geven de nodige examens af te leggen; dat hij stelt dat het voorstel dat de personeelsdienst op 17 december 1993 had voorbereid om de betrekking vacant te verklaren, terzijde is geschoven omdat de directeur-generaal verkeerde informatie aan de directieraad had gegeven door in een nota van 7 januari 1994 te vermelden dat er geen tweetalige gegadigde voor de betrekking was; dat verzoeker betwist dat de bedoeling van de verwerende partij erin bestond een zo groot mogelijke keuze te bieden; dat hij van oordeel is dat ze daarentegen alleen maar zo te werk gegaan is om Jean-Louis WEYLAND te kunnen benoemen; dat hij als bewijs aanvoert dat de directeur-generaal al in december 1993 van mening was dat Jean-Louis WEYLAND qua verdiensten en capaciteiten met kop en schouders boven verzoeker uitstak;

Overwegende dat de toe te wijzen betrekking sinds 1 augustus 1992 openstond; dat verzoeker sinds 1 december 1993 aan de tweetaligheidsvereisten voldoet en dat Jean-Louis WEYLAND, volgens een verklaring van de verwerende partij die hierin niet wordt tegengesproken, geslaagd was voor het eerste gedeelte van het taalexamen op het ogenblik dat verzoeker het bewijs van taalkennis heeft behaald; dat J.-L. WEYLAND dat bewijs heeft behaald op 8 februari 1994 en dat de betrekking in kwestie op 17 februari 1994 vacant is verklaard; dat de overheid een bevorderingsprocedure weliswaar niet mag vertragen om een gegadigde de gelegenheid te geven aan de voorwaarden te voldoen, maar dat haar, wanneer een ambtenaar er op korte tijd aan kan beantwoorden, niet mag worden verweten dat ze alles doet om uit een zo ruim mogelijk aantal gegadigden te kunnen kiezen, tenzij het toe te wijzen

ambt van dien aard is dat het zo vlug mogelijk moet worden toegewezen; dat verzoeker in dezen niet aanvoert dat zulks het geval was en evenmin dat de overheid het beginsel zou hebben geschonden dat een betrekking binnen een redelijke termijn vacant moet worden verklaard, maar alleen betoogt dat de overheid de bevorderingsprocedure had moeten instellen zodra hij aan de voorwaarden voldeed; dat de door verzoeker vermelde nota van 7 januari 1994 een nota van directeur-generaal C. VAN WALLEGHEM aan de directieraad is, waarin wordt vermeld welke betrekkingen naar aanleiding van de pensionering van de heer THYS moeten worden toegewezen; dat er volgens die nota vanaf 1 februari 1994 een betrekking van auditeur-generaal openvalt en dat dus vanaf die datum benoemingen tot eerste auditeur, auditeur en adjunct-auditeur kunnen worden gedaan; dat in de voorstelling van de formatie en de personeelsbezetting van het hoofdbestuur van de tweede trap, wordt verwezen naar een voetnoot waarin staat dat "verdisconteerd is dat de betrekking van tweetalige auditeur - die door de benoeming van de heer VANDENBORRE tot auditeur-generaal vacant geworden is - niet kon worden toegewezen bij gebrek aan een gegadigde die aan de voorwaarden inzake taalkennis voldoet"; dat die constatering op het ogenblik dat die nota is opgemaakt, overeenstemde met de inlichtingen waarover de personeelsdienst van de centrale administratie der Douane en Accijnzen beschikte, aangezien die dienst pas via een nota van 6 januari 1994 vernomen heeft dat verzoeker voor het taalexamen geslaagd was, een nota waarvan niet wordt betwist dat hij op zijn vroegst de dag daarop in ontvangst genomen is, namelijk de dag waarop de nota voor de directieraad, een nota die door verzoeker wordt aangevochten, ondertekend is; dat de omstreden betrekking dus niet vroeger "is kunnen" worden toegewezen, zoals wordt opgemerkt in de nota van 7 januari 1994 die door verzoeker wordt aangevochten; dat het middel voor het overige samenvalt met het tweede middel; dat het eerste middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van "het beginsel dat de benoemingsgerechtigde overheid vrij moet kunnen kiezen" en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij erop wijst dat de benoemingsvoordracht die de directieraad aan de Minister van Financiën heeft gericht, slechts één naam bevat, namelijk die van J.-L. WEYLAND, zonder dat wordt gewettigd waarom verzoeker niet wordt voorgedragen; dat hij oordeelt dat de beslissing om hem niet voor te dragen, had moeten worden gemotiveerd, dat ze in het licht van het dossier onredelijk is en dat de directieraad de keuzevrijheid van de minister niet mocht beperken;

Overwegende dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing is op het advies van de directieraad, aangezien dat advies een voorbereidende handeling is die voorafgaat aan een persoonsgerichte rechtshandeling die nadeel kan berokkenen; dat bij het lezen van de notulen van de vergaderingen van de directieraad van 15 april 1994 en 6 mei 1994, alsook uit de nota's voor de directieraad van 7 april 1994 en 4 mei 1994 blijkt dat de adviezen op een vergelijking van de aanspraken en verdiensten van alle kandidaten steunen; dat uit het administratief dossier ook blijkt dat het criterium "anciënniteit", dat in het voordeel was van Jean-Louis WEYLAND, doorslaggevend is geweest, aangezien de kandidaten met minder anciënniteit geen hogere aanspraken of verdiensten hadden dan hij; dat uit het administratief dossier blijkt dat de benoemingsgerechtigde overheid over de gegevens van de verschillende kandidaturen beschikte en dat haar keuzevrijheid niet beperkt is geweest tot de naam van Jean-Louis WEYLAND; dat onder meer in de nota d.d. 9 juni 1994 voor de minister uitdrukkelijk melding wordt gemaakt

van de klacht van verzoeker, die trouwens in de overwegingen van de bestreden handeling wordt vermeld; dat het tweede middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker na het inkijken van het administratief dossier, een nieuw middel ontleent aan de omstandigheid dat de aanspraken en verdiensten van de kandidaten niet met elkaar zijn vergeleken; dat hij van oordeel is dat de naam van "de gegadigde van de directeur-generaal" al vaststond voordat de betrekking vacant was verklaard;

Overwegende dat, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, noch uit de nota van de directeur-generaal van 4 mei 1994, noch uit de notulen van de directieraad van 6 mei 1994 blijkt dat zijn kandidatuur niet in overweging is genomen; dat blijkt dat "de kwaliteiten en capaciteiten (van verzoeker) in zijn huidige graad" niet in twijfel worden getrokken, maar dat Jean-Louis WEYLAND om de vermelde redenen beschouwd wordt als "de meest geschikte gegadigde om de vacante betrekking te vervullen"; dat dit nieuwe middel bovendien samenvalt met het tweede middel; dat het nieuwe middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen november 1900 negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.